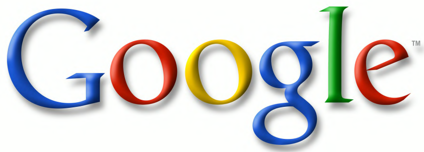


MUSIKALISKA KONSTFÖRENINGEN.

SNÖFRID

BALLAD AF VIKTOR RYDBERG

FÖR

SOLI, KÖR OCH ORKESTER

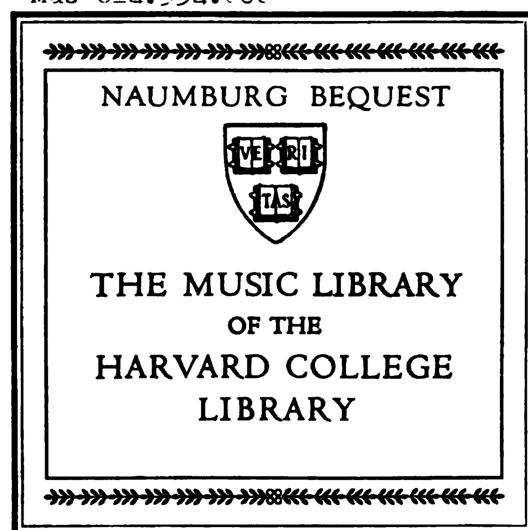
AF

ELFRIDA ANDRÉE.

KLAVERUTDRAG

MED SVENSK OCH TYSK TEXT.

STOCKHOLM, 1884.


NAUMBURG BEQUEST
VE RI TAS
THE MUSIC LIBRARY
OF THE
HARVARD COLLEGE
LIBRARY

NP 146

Snöfrid

Ballad — Ballade

af — von

VIKTOR RYDBERG.

För Soli, Kör och Orkester — Für Soli, Chor und Orchester

af — von

ELFRIDA ANDRÉE.

Klaverutdrag af Komponisten. — **Klavierauszug** vom Componisten.

Innehåll.

	Pag:
Text, svensk och tysk	4.
Förspel	7.
I. Allegretto moderato — Soli (Mezzo-Sopran och Tenor), Kör	15.
II. Larghetto — Solo (Sopran), Kör	31.
III. Maestoso — Solo (Mezzo-Sopran), Kör	34.
IV. Andante con moto — Kör	39.

SNÖFRID.

Ballad.

I qvällens mörker och stormens larm
han hörde en röst vid sin fönsterkarm:
"Gunnar,
nu går det böljor öfver sjö!
Kom, jag vill se om din håg är varm,
om mod kan bo i en gossebarm:
kom, gunga på våg en huldremö!
Och rädes du icke för svek och harm,
Gunnar,
då styra vi ut till din lyckas ö."

Det var Snöfrid.
Djupt i skogen stundom såg han henne,
älskligare huldra aldrig fans:
skön hon var med blåa ögons glans,
gyllne lockar om det hvita änne.

Han ilade ut, hon tog hans hand,
så gingo de ned till sjöastrand...
"Snöfrid,
hur fager du är i din silfverskrud!"
Och månen rann upp vid skogens rand
och lyste ur moln med rödgul brand
å seglet, som spändes på ungmöns bud,
och snäckan hon sköt i skum från land.
"Snöfrid,
vi gunga på våg, mina drömmars brud!"

Vid hans sida
sitter hon och lyss till vindens saga,
skådar drömmande till månens klot;
rundt omkring dem dånar vågors hot,
rundt omkring dem stormens röster klaga.
Nu vräker en bränning mot stäf och stam,
der skjuter en berghög udde fram.
"Gunnar,
vi syna guld i månljus natt",
så locka små troll i dvergaham,
de locka och vinka från bergets kam:
"kom, gosse, tag din lycka fatt!
Vi skola dig fria från armods skam!
Gunnar,
gif oss din själ, då får du vår skatt!"

Det hviner i luft, det skummar på fjärd,
der brusar nu fram en rasande färd.
"Gunnar,
der kommer Utgårds vilda jagt."
De komma med lurar och fanor och svärd
och ryta sin döfvande hyllningsgärd
åt våldet, som Midgård i kedjor lagt.
"Gif oss din själ, och i minnets verld,
Gunnar,
ditt namn skall stråla med ärans prakt!"

Am dunkeln Abend, im Sturmgebraus
erklang eine Stimme vor seinem Haus:
"Gunnar,
es tanzen Wellen auf dem See!
Komm, lass mich seh'n dass dich Gluth beseelt,
dem Knabenherzen der Muth nicht fehlt:
komm, schaukle auf Wellen ein Elfenkind!
Und nimmer du bangst vor Trug und Weh,
Gunnar,
an's Zaubergelände uns führt der Wind."

Snöfrid war es.
Tief im Wald er sie schon oft gesehen,
lieblichere Elfe giebt es nicht:
herrlich strahlt der blauen Augen Licht,
goldne Locken um die Stirne wehen.

Er eilte hinaus, und Hand in Hand
sie gingen zusammen hin zum Strand...
"Snöfrid,
wie schön dir der silberne Schleier steht!"
Der Mond sich erhebt am Waldesrand,
beleuchtet aus leichter Wolkenwand,
falb schimmernd das Segel, vom Wind gebläh't
den Fluten das Boot sie anvertraut.
"Snöfrid,
wir schweben dahin, meiner Träume Braut!"

Ihm zur Seite
sitzt sie da und lauscht der Stürme Sagen,
schauet träumend zu dem Monde auf;
donnernd tobt ringsum der Wellen Lauf,
rauschend Windesstimmen ringsum klagen.
Es bäumt sich die Brandung empor zum Schiff,
dort thürmt sich ein schroffes Felsenriff.
"Gunnar,
wir prüfen Gold im Mondenschein!"
Der Kobolde Ruf erreicht sein Ohr,
sie locken am offenen Bergesthor:
"greif zu! das Glück dich ladet ein!
Vom Fluche der Armuth wir dich befrein,
Gunnar,
gieb deine Seele! Der Schatz ist dein!"

Es tobt in der Luft, die Welle erbraust,
gespensterhaft kommt sie herangesaust,
"Gunnar,
von Utgård her, die wilde Jagd."
Sie Huldigung bringt mit betäubenden Sang,
mit schallenden Hörnen und Waffenklang
den Mächten, die Midgård zum Fall gebracht.
"Gieb deine Seele! In der Zeiten Nacht,
Gunnar,
Dein Ruhm wird strahlen gleich Sternen Pracht."

Nu syntes en vik, der månen göt
sitt skimmer, och böljan domnad flöt.
"Gunnar",
så lockar en röst, "vänd hit din stäf!
Dig väntar en hydda i lundens sköt,
en trohet, som aldrig sitt löfte bröt,
här drömme du ljuft vid strandens säf!
Den vänaste arm, som ett famntag knöt,
Gunnar,
skall väfva med kärlek din lefnads väf!"

Men Snöfrid reste sig
hög i stäfven:
"bättre är kämpens
ädla armod
än drakens dolska
ro på guldet,
bättre är hånad
död för det goda
än namnfrejd vunnen
i sjelfvisk äflan,
bättre än fridens
är farans famntag.
väljer du mig, då
väljer du stormen.
Ty de hårda
hjeltelifvets
runor lyda:
svärd mot snöda
jättar draga,
modigt blöda
för de svaga,
glad försaka,
aldrig klaga,
strida hopplös strid
och namnlös dö.

Det är lifvets sanna hjeltesaga.
Leta icke efter lyckans ö! "
Och i töcken
svann hans huldremö.
Ensam dref han kring i böljors öken.

Gunnar! Gosse!
Många vägar öppna sig till griften;
om bland dem du väljer kämpens stig,
genom oro, qval och hårda skiften,
genom tviflets töcken för han dig.
Trött och ensam
kämpe i sitt blod den man, som lyfte
sköld till värn för denna verldens små,
och ju himlen närmare hans syfte,
desto tyngre fjät han måste gå.

Dock, du gosse,
är du dina bästa drömmar trogen,
återser dig huldran någon gång,
leker med dig, som I lekt i skogen,
sjunger för dig tröstlig runosång,
öppnar för dig
dina barndomsminnens blomstergårdar,
när från strid du längtar dit igen,
der på Idavallen nornan vårdar
morgonlifvets gyllne taflor än.

Viktor Rydberg.

Da lag eine lichtumfloss'ne Bucht,
wo schläfrige Wogen Ruh gesucht.
"Gunnar",
so rief eine Stimme, "du bist am Ziel!
Dir wartet im schattigen Laub ein Dach,
ein Herz, das noch niemals die Treue brach,
hier fliehet die Zeit in Traum und Spiel!
Die lieblichste Hand, die ein Mann erstrebt,
Gunnar,
dein Schicksalsgewebe dir huldvoll webt."

Und Snöfrid richtet sich
Auf im Nachen:
"Lieber des Kämpfers
edle Armuth
Als Drachenschätze
tückisch hüten,
lieber verhöhnten
Tod für das Gute,
als Ruhm erwerben
im eiteln Streben,
lieber umarmen
Gefahr als Frieden.
Wählest du mich, so
wählst du den Sturm dir.
Denn des rauhen
Heldenlebens
Runen lauten:
schnöde Riesen
kühn bekämpfen,
muthig bluthen
für die Schwachen,
froh entbehren,
nimmer klagen.
Hoffnungslosen Streit,
ruhmlosen Tod

bietet dir des Lebens Heldensage.
Spar dein Schweben nach dem Zauberland!"
Und die Elfe
schnell im Nebel schwand.
Einsam trieb er in der Wellenwüste.

Gunnar! Jüngling!
Viele Wege führen nach dem Grabe,
wählest du den Pfad des Streites aus,
führt er dornenvoll und ohne Labe
durch der Zweifel Nebel, Weh und Graus.
Todesmüde
und allein der Mann den Schild erhebet
Schutz und Wehr den Schwachen zu verleih'n,
und je höher er gen Himmel strebet,
desto schwerer wird die Wandrung sein.

Aber Jüngling,
bist du treu geblieben deinen Träumen,
wirst die Elfenmaid du wiederseh'n,
mit ihr spielen unter grünen Bäumen,
ihrer Runenlieder Trost vehrsteh'n.
Öffnen wird Sie
deiner Kindheitsmärchen Blumengarten,
wann du hin dich sehnst aus Streit und Qual,
wo die Nornen goldne Tafeln warten
seit der Schöpfungszeit in Idathal.

Übersetzung von

Cecile Gohl.

Snöfrid.

BALLAD.

Förspel.

Moderato. M.M. ♩ = 132.

Piano.

pp

mf

pp

m.g.

mf

pp

mf

cresc.

ff

mf

fz

fz

pp

f

cresc.

mf

dolce

p

pp

mf

pp

mf


fz


f



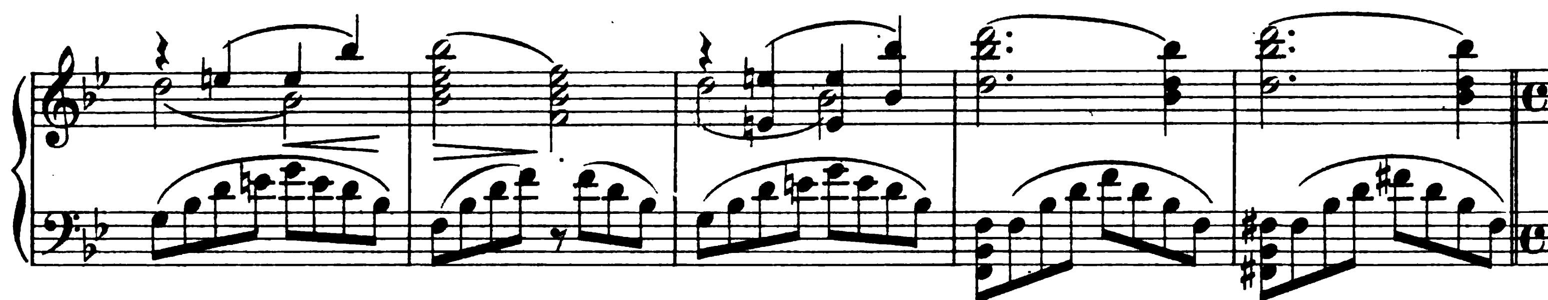


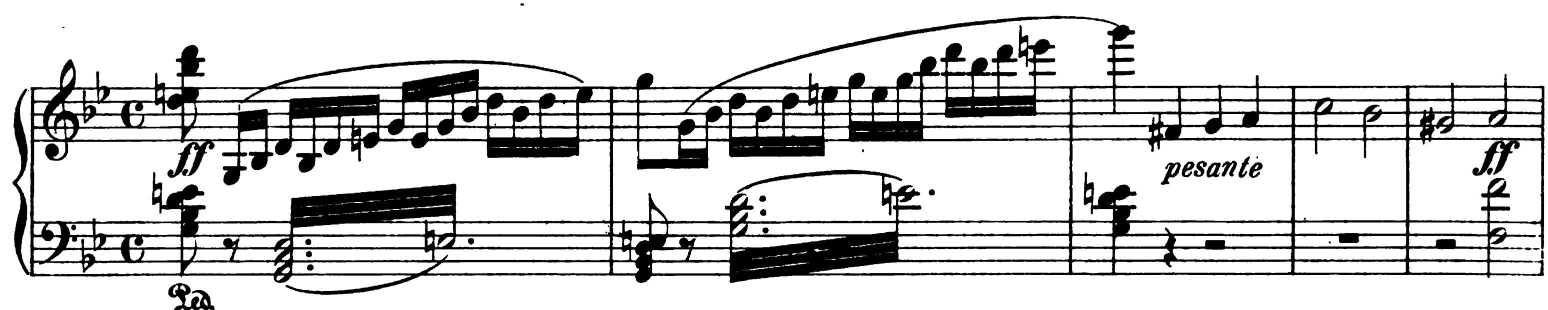

cresc.
ff

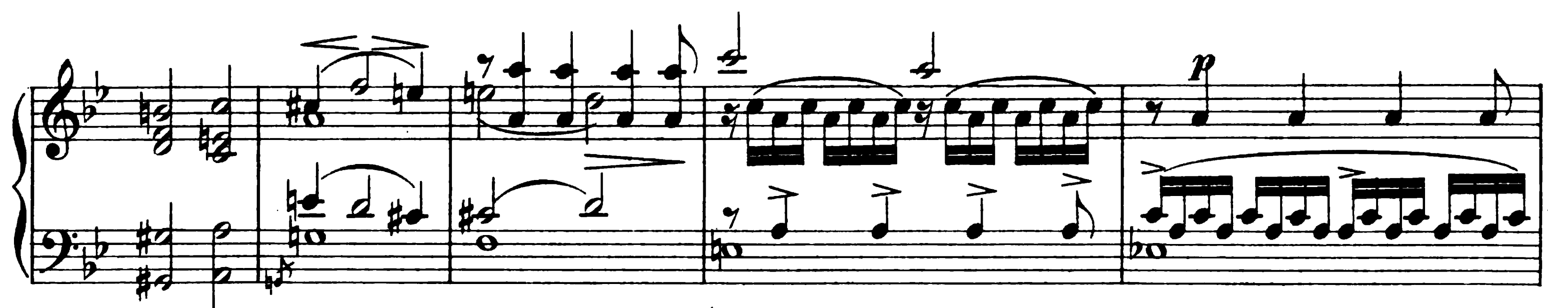

fz
fz
f
Ped.


Ped.
Ped.
Ped.

p
Ped.
mf
f
p
Ped.
cresc.
f
p
Ped.
cresc.
f

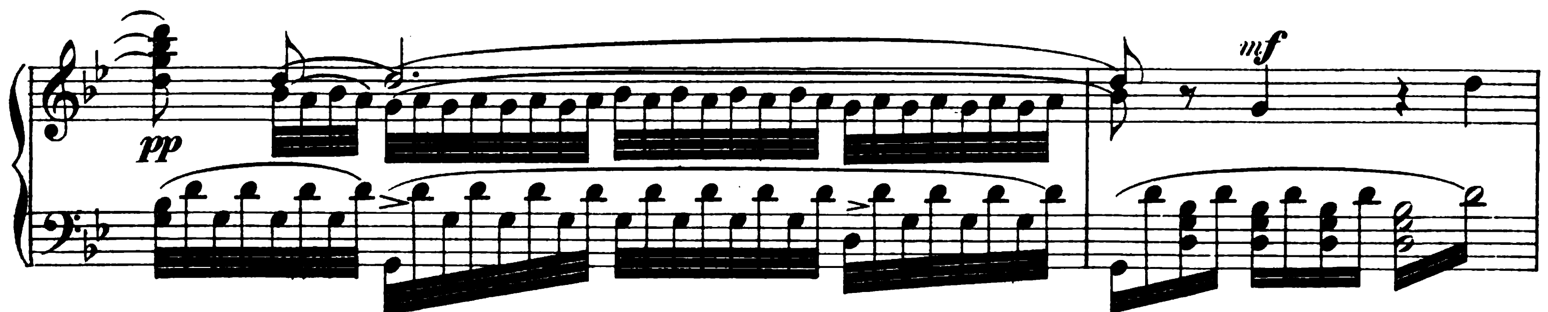



ff
pesante
ff
Ped.


p


cresc.
f


dim.


pp
mf

pp

pp *mf*

cresc.

ff

pp

fz *fz* *f*

cresc. *mf*

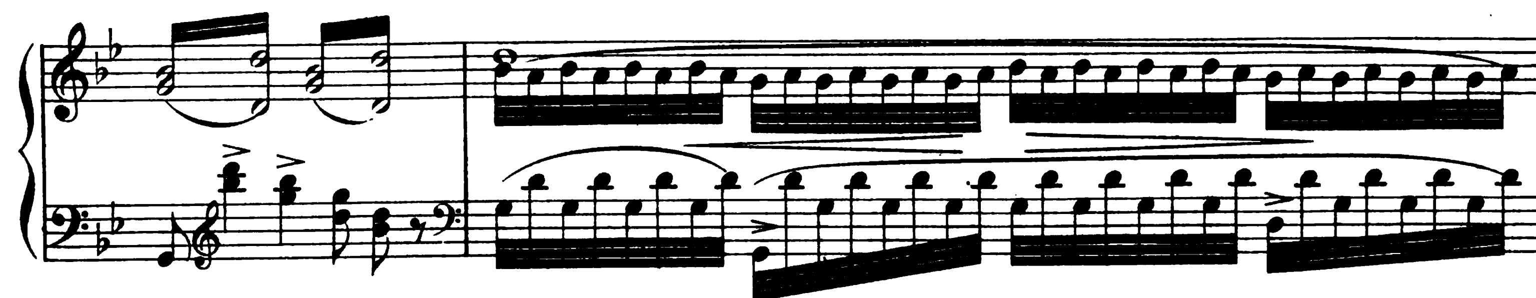
dolce

p

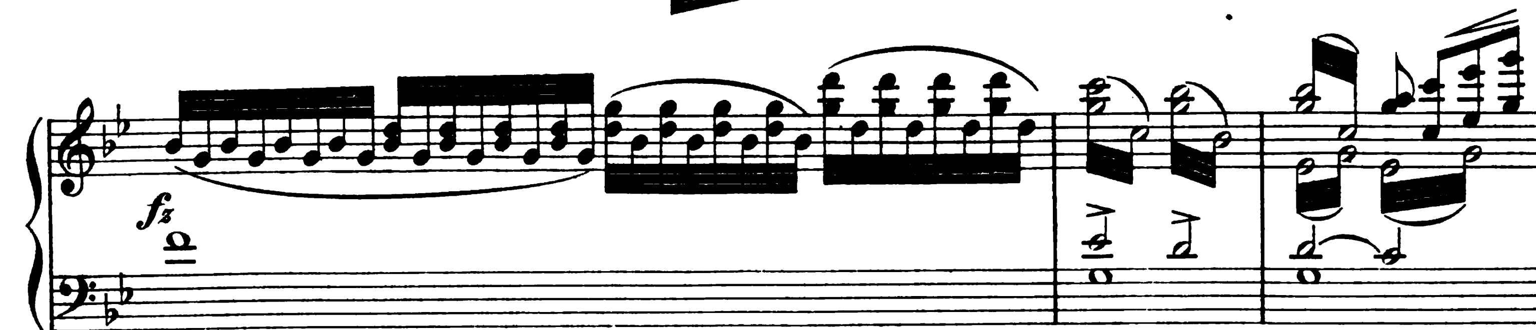





pp




mf
pp
mf


fz

f

cresc.

ff

fz

fz

f

Ped.

* *Attacca:*

I.

Allegro moderato. ♩. = 88.

Solo.

Sopran.

Alt.

KÖR.

Tenor.

Bas.

Allegro moderato.

Piano.

p

cresc.

f

fz

p

I qväl - lens mörker och
Am dun - keln A-bend, im

I qväl - lens mörker och
Am dun - keln A-bend, im

I qväl - lens mörker och
Am dun - keln A-bend, im

I qväl - lens mörker och
Am dun - keln A-bend, im

stor - - mens larm Han hör - de en röst vid sin fön - - ster - karm:
Sturm - - ge - braus, er - klang ei - ne Stim - me vor sei - - nem Haus:

stor - - mens larm Han hör - de en röst vid sin fön - - ster - karm:
Sturm - - ge - braus, er - klang ei - ne Stim - me vor sei - - nem Haus:

stor - - mens larm Han hör - de en röst vid sin fön - - ster - karm:
Sturm - - ge - braus, er - klang ei - ne Stim - me vor sei - - nem Haus:

stor - - mens larm Han hör - de en röst vid sin fön - - ster - karm:
Sturm - - ge - braus, er - klang ei - ne Stim - me vor sei - - nem Haus:

Solo (Mezzo-Sopran).

"Gun - - nar, Nu går det böl - jor öf - ver sjö! Kom, jag vill
„Gun - - nar, es tan - zen Wel - len auf dem See! Komm, lass mich

p

se om din håg är varm, Om mod kan bo i en
sehn dass dich Gluth be - seelt, dem Kna - ben - her - zen der

f

p mf

gos - - se - barm: Kom, gun - - ga på våg en hul - dre - mö! Och
Muth nicht fehlt: Komm, schauk - le auf Wel - len ein El - fen - kind! Und

p

rä - des du ic - ke för svek och harm, Gun - - nar! Då
nim - mer du bangst vor Trug und Weh, Gun - - nar! An's

sty - ra vi ut till din lyc - kas ö."
Zau - ber - ge - län - de uns führt der Wind."

p

Det var Snö - frid.
Snö - frid war es.

Det var Snö - frid.
Snö - frid war es.

Det var Snö - frid.
Snö - frid war es.

Det var Snö - frid.
Snö - frid war es.

♩ = 88.

dolce

Djupt i sko - - gen stun dom såg han hen - ne, Älsk - li - ga - re hul-dra al - drig
Tief im Wald er sie schon oft ge - se - hen, lieb - li - che - re El - fe giebt es

dolce

Djupt i sko - - gen stun dom såg han hen - ne, Älsk - li - ga - re hul-dra al - drig
Tief im Wald er sie schon oft ge - se - hen, lieb - li - che - re El - fe giebt es

dolce

Djupt i sko - - gen stun dom såg han hen - ne, Älsk - li - ga - re hul-dra al - drig
Tief im Wald er sie schon oft ge - se - hen, lieb - li - che - re El - fe giebt es

dolce

Djupt i sko - - gen stun dom såg han hen - ne, Älsk - li - ga - re hul-dra al - drig
Tief im Wald er sie schon oft ge - se - hen, lieb - li - che - re El - fe giebt es

♩ = 88.

p dolce

fanns: Skön hon var med blå - a ö - gons glans,
nicht: Herr - - lich strahlt der blau - en Au - gen Licht,

fanns: Skön hon var med blå - a ö - gons glans,
nicht: Herr - - lich strahlt der blau - en Au - gen Licht,

fanns: Skön hon var med blå - a ö - gons glans,
nicht: Herr - - lich strahlt der blau - en Au - gen Licht,

fanns: Skön hon var med blå - a ö - gons glans,
nicht: Herr - - lich strahlt der blau - en Au - gen Licht,

f

ten.

p

♩. = 88.

Gyll ne loc-kar om det hvi-ta än- - - ne.
gold - ne Lo-cken um die Stir-ne we- - - hen.
Gyll ne loc-kar om det hvi-ta än- - - ne.
gold - ne Lo-cken um die Stir-ne we- - - hen.
Gyll ne loc-kar om det hvi-ta än- - - ne.
gold - ne Lo-cken um die Stir-ne we- - - hen.
Gyll ne loc-kar om det hvi-ta än- - - ne.
gold - ne Lo-cken um die Stir-ne we- - - hen.
mf
cresc.
f
mf p
Han i - la de ut, hon tog hans hand, Så gin-go de ned till
Er eil - te hin-aus, und Hand in Hand sie gin-gen zu-sam-men
Han i - la de ut, hon tog hans hand, Så gin-go de ned till
Er eil - te hin-aus, und Hand in Hand sie gin-gen zu-sam-men
Han i - la de ut, hon tog hans hand, Så gin-go de ned till
Er eil - te hin-aus, und Hand in Hand sie gin-gen zu-sam-men
Han i - la de ut, hon tog hans hand, Så gin-go de ned till
Er eil - te hin-aus, und Hand in Hand sie gin-gen zu-sam-men
fz mf p

Tenor-Solo.

"Snö- -frid, Hur fa-ger du är i din silf- -ver-skrud!"
„Snö- -frid, Wie schön dir der sil-ber-ne Schlei - er steht!"

sjö- -a - strand... Och
hin zum Strand... Der

sjö- -a - strand... Och
hin zum Strand... Der

sjö- -a - strand... Och
hin zum Strand... Der

sjö- -a - strand... Och
hin zum Strand... Der

p

må- -nen rann upp vid sko-gens rand Och ly-ste ur moln med
Mond sich er - hebt am Wal - des - rand, be - leuch-tet aus leich - ter

må- -nen rann upp vid sko-gens rand Och ly-ste ur moln med
Mond sich er - hebt am Wal - des - rand, be - leuch-tet aus leich - ter

må- -nen rann upp vid sko-gens rand Och ly-ste ur moln med
Mond sich er - hebt am Wal - des - rand, be - leuch-tet aus leich - ter

må- -nen rann upp vid sko-gens rand Och ly-ste ur moln med
Mond sich er - hebt am Wal - des - rand, be - leuch-tet aus leich - ter

röd - gul brand Å seg - let, som spändes på ungmöns bud, Och snäckan hon sköt i skum från land.
Wol - ken-wand, falb schimmernd das Se - gel, vom Wind ge-bläht, den Flu-ten das Boot sie an - ver - traut.

röd - gul brand Å seg - let, som spändes på ungmöns bud, Och snäckan hon sköt i skum från land.
Wol - ken-wand, falb schimmernd das Se - gel, vom Wind ge-bläht, den Flu-ten das Boot sie an - ver - traut.

röd - gul brand Å seg - let, som spändes på ungmöns bud, Och snäckan hon sköt i skum från land.
Wol - ken-wand, falb schimmernd das Se - gel, vom Wind ge-bläht, den Flu-ten das Boot sie an - ver - traut.

röd - gul brand Å seg let, som spändes på ungmöns bud, Och snäckan hon sköt i skum från land.
Wol - ken-wand, falb schimmernd das Se - gel, vom Wind ge-bläht, den Flu-ten das Boot sie an - ver - traut.

mf

Solo. (Tenor.)

"Snö - - frid, Wi gun - ga på våg, mi - na
„Snö - - frid, wir schwe - ben da - hin, mei - ner

dröm - mars brud!"
Träu - - me Braut."

p

Vid hans si - - da
Ihm zur Sei - - te

Vid hans si - - da
Ihm zur Sei - - te

Vid hans si - - da
Ihm zur Sei - - te

Vid hans si - - da
Ihm zur Sei - - te

♩ = 88

dolce

Sit - ter hon och lyss till vin - dens - sa - ga, Skå - dar dröm - man - de till må - nens
sitzt sie da und lauscht der Stür - me Sa - gen, schau - et träu - mend zu dem Mon - de

dolce

Sit - ter hon och lyss till vin - dens - sa - ga, Skå - dar dröm - man - de till må - nens
sitzt sie da und lauscht der Stür - me Sa - gen, schau - et träu - mend zu dem Mon - de

dolce

Sit - ter hon och lyss till vin - dens - sa - ga, Skå - dar dröm - man - de till må - nens
sitzt sie da und lauscht der Stür - me Sa - gen, schau - et träu - mend zu dem Mon - de

dolce

Sit - ter hon och lyss till vin - dens - sa - ga, Skå - dar dröm - man - de till må - nens
sitzt sie da und lauscht der Stür - me Sa - gen, schau - et träu - mend zu dem Mon - de

p

mf

klot; Rundt om - kring dem då - nar vå - gors hot,
auf; don - nernd tobt rings - um der Wel - len Lauf,

mf

klot; Rundt om - kring dem då - nar vå - gors hot,
auf; don - nernd tobt rings - um der Wel - len Lauf,

mf

klot; Rundt om - kring dem då - nar vå - gors hot.
auf; don - nernd tobt rings - um der Wel - len Lauf.

mf

klot; Rundt om - kring dem då - nar vå - gors hot,
auf; don - nernd tobt rings - um der Wel - len Lauf,

f

mf

poco string.

Rundt omkring dem stor-mens rö-ster kla-ga.
rau-schend Win-des-stim-men ringsum kla-gen.

Rundt omkring dem stor-mens rö-ster kla-ga.
rau-schend Win-des-stim-men ringsum kla-gen.

Rundt omkring dem stor-mens rö-ster kla-ga.
rau-schend Win-des-stim-men ringsum kla-gen.

Rundt omkring dem stor-mens rö-ster kla-ga.
rau-schend Win-des-stim-men ringsum kla-gen.

f poco string.

Nu vrä-ker en brän-ning mot stäf och stam, Der
Es bäumt sich die Bran-dung em-por zum Schiff, dort

Nu vrä-ker en brän-ning mot stäf och stam, Der skju-ter en berg-hög
Es bäumt sich die Bran-dung em-por zum Schiff. dort thürmt sich ein schrof-fes

p
"Gun-nar, Vi sy-na guld i
„Gun-nar, Wir prü-fen Gold im
p
"Gun-nar, Vi sy-na guld i
„Gun-nar, Wir prü-fen Gold im
skju-ter en berg-hög ud-de fram.
thürmt sich ein schrof-fes Fel-sen-riff.
ud- -de fram.
Fel- -sen-riff.
p
p
mån-ljus natt,"
Mon-den-schein!"
mån-ljus natt,
Mon-den-schein!"
p
Så loc-ka små troll i dver-ga-ham, De loc- -ka och vin- -ka från
Der Ko-bol-de Ruf er-reicht sein Ohr, sie lo- -cken am of- -fe-nen
p
Så loc-ka små troll i dver-ga-ham, De loc- -ka och vin- -ka från
Der Ko-bol-de Ruf er-reicht sein Ohr, sie lo- -cken am of- -fe-nen

mf

"Kom, gos - se, tag din lyc - ka fatt! Vi sko - la dig fri - a från
„Greif zu! — das Glück dich la - det ein! Vom Flu - che der Ar - muth wir

mf

"Kom, gos - se, tag din lyc - ka fatt! Vi sko - la dig fri - a från
„Greif zu! — das Glück dich la - det ein! Vom Flu - che der Ar - muth wir

ber - - gets kam:
Ber - - ges - thor:

ber - - gets kam:
Ber - - ges - thor:

ar - mods skam!
dich be - frei'n!

mf

Gun - nar, Gif oss din själ, då
Gun - - nar, gieb dei - ne See - - le! der

ar - mods skam!
dich be - frei'n!

mf

Gun - - nar, Gif oss din själ, då
Gun - - nar, gieb dei - ne See - - le! der

får du vårskatt."
Schatz ist dein."

får du vårskatt."
Schatz ist dein."

cresc.

f

Det hvi-ner i luft, det skum-mar på fjärd, Der
Es tobt in der Luft, die Wel-le er-braust, ge-

f

Det hvi-ner i luft, det skum-mar på fjärd, Der bru-sar nu fram en
Es tobt in der Luft, die Wel-le er-braust, ge- -spen-sterhaft kommt sie her-

mf

mf

bru - sar nu fram en ra - san - de färd.
spen - sterhaft kommt sie her - - an - - ge - saust,

ra - san - de färd.
an - - ge - saust,

poco a poco cre -

scendo e stringendo

f
"Gun - - - nar, Der kom - mer Ut - gårds vil - - da
„Gun - - - nar, von Ut - gård her, die wil - - de

f
"Gun - - - nar, Der kom - mer Ut - gårds vil - - da
„Gun - - - nar, von Ut - gård her, die wil - - de

8

f
De kom - ma med lu - rar och fa - nor och svärd Och
Sie Hul - di-gung bringt mit be - täu - ben - den Sang, mit

f
jagt." De kom - ma med lu - rar och fa - nor och svärd Och
Jagd." Sie Hul - di-gung bringt mit be - täu - ben - den Sang, mit

f
De kom - ma med lu - rar och fa - nor och svärd Och
Sie Hul - di-gung bringt mit be - täu - ben - den Sang, mit

f
jagt." De kom - ma med lu - rar och fa - nor och svärd Och
Jagd." Sie Hul - di-gung bringt mit be - täu - ben - den Sang, mit

f

cresc. ff
ry - ta sin döf - van - de hyll - ningsgärd Åt vål - - - - det, som
schal - len-den Hörnern und Waf - fen-klang den Mäch - - - - ten, die

cresc. ff
ry - ta sin döf - van - de hyll - ningsgärd Åt vål - - - - det, som
schal - len-den Hörnern und Waf - fen-klang den Mäch - - - - ten, die

cresc. ff
ry - ta sin döf - van - de hyll - ningsgärd Åt vål - - - - det, som
schal - len-den Hörnern und Waf - fen-klang den Mäch - - - - ten, die

cresc. ff
ry - ta sin döf - van - de hyll - ningsgärd Åt vål - - - - det, som
schal - len-den Hörnern und Waf - fen-klang den Mäch - - - - ten, die

ff

Mid - gård i ked - jor lagt.
Mid - gård zum Fall ge - bracht.

Mid - gård i ked - jor lagt.
Mid - gård zum Fall ge - bracht.

Mid - gård i ked - jor lagt. "Gif
Mid - gård zum Fall ge - bracht. „Gieb

Mid - gård i ked - jor lagt. "Gif
Mid - gård zum Fall ge - bracht. „Gieb

Tenor.
oss din själ, Och i min - nets verld,
dei - ne Seel'! In der Zei - ten Nacht,

Bass.
oss din själ, Och i min - nets verld,
dei - ne Seel'! In der Zei - ten Nacht,

De kom-ma med lu-rar och fa-nor och svärd Och
Sie Hul-di-gung bringt mit be-täu-ben-den Sang, mit

jagt." De kom-ma med lu-rar och fa-nor och svärd Och
Jagd." Sie Hul-di-gung bringt mit be-täu-ben-den Sang, mit

cresc.
ry-ta sin döf-van-de hyll-ningsgärd Åt vål-det, som
schal-len-den Hörnern und Waf-fen-klang den Mäch-ten, die

ff

ff

Mid - gård i ked - jor lagt.

Mid - gård zum Fall ge - bracht.

ff

Mid - gård i ked - jor lagt.

Mid - gård zum Fall ge - bracht.

ff ff

Mid - gård i ked - jor lagt. "Gif

Mid - gård zum Fall ge - bracht. „Gieb

ff ff

Mid - gård i ked - jor lagt. "Gif

Mid - gård zum Fall ge - bracht. „Gieb

ff ff

Tenor.

oss din själ, Och i min - nets verld,

dei - ne Seel'! In der Zei - ten Nacht,

Bass.

oss din själ, Och i min - nets verld,

dei - ne Seel'! In der Zei - ten Nacht,

mf *ff*

Gun - - - - nar, Ditt namn skall strå - la med
Gun - - - - nar, dein Ruhm wird strah - len gleich

mf *ff*

Gun - - - - nar, Ditt namn skall strå - la med
Gun - - - - nar, dein Ruhm wird strah - len gleich

ä - - rans glans."
Ster - nen - pracht."

ä - - rans glans."
Ster - nen - pracht."

dolce

mf sempre più tranquillo

p

p

con espressione

Ped.

rit.

II.

Larghetto. ♩= 69.

Solo (Sopran).

pp

Nu syn-tes en vik, der må - nen göt sitt
Da lag ei - ne licht - - um - floss'- ne Bucht, wo

Nu syn - - tes en vik, der
Da lag ei - ne Bucht, wo

Larghetto.

pp

Ped.

mf

"Gun-nar!" Vänd hit din stäf! Dig
„Gun-nar!" Du bist am Ziel! Dir

skim-mer och böl - jan dom-nad flöt. Så loc-kar en röst,
schläf-ri-ge Wo - gen Ruh' ge-sucht. So rief ei-ne Stimme,

må - - nen gjöt sitt skim - - mer, Och
Wo - - gen Ruh' ge - - sucht, wo

väntar en hydda i lundens sköt, En trohet, som aldrig sitt löfte bröt, Här
wartet im schattigen Laub ein Dach, ein Herz, dass noch niemals die Treue brach, hier
pp
Och böl - - jan
Wo schläf - - rige
böl - - jan domnad flöt, Och böl - - jan
Wo - - gen Ruh' ge - - sucht, wo schläf - - rige
böl - - jan domnad flöt, der må - - nen
Wo - - gen Ruh' ge - - sucht, wo schläf - - rige
böl - - jan domnad flöt der må - - nen
Wo - - gen Ruh' ge - - sucht, wo schläf - - rige
drömme du ljuft vid strandens säf!
fliehet die Zeit in Traum und Spiel!
dom - - nad flöt,
Wo - - gen Ruh' ge - - sucht,
dom - - nad, dom - - nad flöt,
Wo - - gen Ruh' ge - - sucht,
gjöt sitt skim - - mer, och böl - - jan
Wo - - gen, wo schläf - - rige Wo - - gen
mf
gjöt sitt skim - - mer, och böl - - jan
Wo - - gen, wo schläf - - rige Wo - - gen
mf

Den vä-na-ste arm, som ett famn-tag knöt, Gun-nar! Skall
Die lieb-lichste Hand, die ein Mann er-strebt, Gun-nar! Dein
Och böl-jan dom-nad
wo Wo-gen Ruh' ge-
Och böl-jan dom-nad
wo Wo-gen Ruh' ge-
dom-nad flöt Och böl-jan dom-nad
Ruh' ge-sucht, wo Wo-gen Ruh' ge-
dom-nad flöt Och böl-jan dom-nad
Ruh' ge-sucht, wo Wo-gen Ruh' ge-
väf-va med kär-lek din lef-nads väf!"
Schicksals-ge-we-be dir huld-voll webt."
flöt, dom-nad!
sucht, Ruh!
flöt, dom-nad!
sucht, Ruh!
flöt, dom-nad!
sucht, Ruh!
flöt, dom-nad!
sucht, Ruh!

III.

Maestoso. ♩=88.

Men Snö - frid re - ste sig hög i stäf - ven:
Und Snö - frid rich - tet sich auf im Na - chen:

Men Snö - frid re - ste sig hög i stäf - ven:
Und Snö - frid rich - tet sich auf im Na - chen:

Men Snö - frid re - ste sig hög i stäf - ven:
Und Snö - frid rich - tet sich auf im Na - chen:

Men Snö - frid re - ste sig hög i stäf - ven:
Und Snö - frid rich - tet sich auf im Na - chen:

Maestoso.

f

Quasi Rec. Solo (Mezzo-Sopran.) *a tempo* *string.*

"Bät-tre är Käm-pens Äd - la ar - mod Än dra-kens dol - ska Ro på
„Lie - ber des Käm-pfers ed - le Ar - muth, als Dra - chen-schä - tze tü - ckisch

a tempo *dolce* *mf*

gul - det, Bät - tre är hå - nad Död för det go - da Än
hü - ten, lie - ber ver - höhn - ten Tod für das Gu - te, als

animato *p a tempo* *p*

string. *con fuoco* **Agitato.**

namn frejd, Än namn frejd vunnen I sjelf - - - visk äf - - - lan,
Ruhm, als Ruhm er-wer-ben im ei - - - - teln Stre - - - ben,

string. *cresc.*

espr. *p* *tranquillo* *marcato il canto*

Bät - tre än fri - - dens Är
lie - ber um - ar - - men Ge -

Agitato.

fa - - - rans famntag. Väl-jer du mig, Väl-jer du mig, då väl-jer du
fahr als Frieden. Wählest du mich, wählest du mich, so wählst du den

III.

Maestoso. ♩=88.

f

Men Snö - frid re - ste sig hög i stäf - ven:
Und Snö - frid rich - tet sich auf im Na - chen:

f

Men Snö - frid re - ste sig hög i stäf - ven:
Und Snö - frid rich - tet sich auf im Na - chen:

f

Men Snö - frid re - ste sig hög i stäf - ven:
Und Snö - frid rich - tet sich auf im Na - chen:

f

Men Snö - frid re - ste sig hög i stäf - ven:
Und Snö - frid rich - tet sich auf im Na - chen:

Maestoso.

f

3

Quasi Rec. Solo (Mezzo-Sopran.) *a tempo* *string.*

"Bät - tre är Käm - pens Äd - la ar - mod Än dra - kens dol - ska Ro på
„Lie - ber des Käm - pfers ed - le Ar - muth, als Dra - chen - schä - tze tü - ckisch

3 3

a tempo *dolce*

mf

gul - det, Bät - tre är hå - nad Död för det go - da Än
hü - ten, lie - ber ver - höhn - ten Tod für das Gu - te, als

3 3 3 3

animato

p *a tempo*

p

string. con fuoco **Agitato.**

namn frejd, Än namn frejd vun-nen I sjelf - - - visk äf - - -
Ruhm, als Ruhm er-wer-ben im ei - - - teln Stre - - -

string. *cresc.*

lan,
ben,

espr. *p* *tranquillo* *marcato il canto*

Bät - tre än fri - - dens Är
lie - ber um - ar - - men Ge -

Agitato.

fa - - rans famntag. Väl-jer du mig, Väl-jer du mig, då väl-jer du
fahr als Frieden. Wählest du mich, wählest du mich, so wählst du den

Allegro.

f

stor - men.
Sturm dir.

f *tenuto*

Recit. Lento e Maestoso.

Ty de hår - da hjel - te - lif - vets Ru - nor ly - da: Svärd mot snö - da Jät - tar dra - ga, Mo - digt blö - da För de
Denn des rau - hen Hel - den - le - bens Ru - nen lau - ten: Schnö - de Rie - sen kühn be - käm - pfen, mu - thig blu - ten für die

f *string.* *pp*

sva - ga, Glad för - sa - ka, Al - drig kla - ga, Stri - da hopp - lös strid och namn - lös
Schwachen, froh ent - beh - ren, nimmer kla - gen. Hoff - nungs - lo - sen Streit, ruhm - lo - sen

Lento.

p

dö. Det är lif - vets san - na hjel - te - sa - ga. Le - ta icke ef - ter lyc - kans
Tod bie - tet dir des Lebens Hel - den - sa - ge. Spar dein Schweben nach dem Zau - ber -

mf *f energico* *rit.*

ö!"
land!"

pp
Och i
Und die

pp
Och i töc - - ken
Und die El - - fe

pp
Och i
Und die

pp
Och i töc - - ken
Und die El - - fe

pp

string.

mf
töc - ken svann hans hul - dre - mö. En - sam dref han kring i böl - jors
El - fe schnell im Ne - bel schwand. Ein - sam trieb er in der Wel - len-

mf
svann hans hul - - dre - - mö. En - sam dref han kring i böl - jors
schnell im Ne - - bel schwand. Ein - sam trieb er in der Wel - len-

mf
töc - ken svann hans hul - dre - mö. En - sam dref han kring i böl - jors
El - fe schnell im Ne - bel schwand. Ein - sam trieb er in der Wel - len-

mf
svann hans hul - - dre - - mö. En - sam dref han kring i böl - jors
schnell im Ne - - bel schwand. Ein - sam trieb er in der Wel - len-

mf
string.

Allegro. 𝅗𝅥 = 104.

ö - - ken.
wü - - ste.

ö - - ken.
wü - - ste.

ö - - ken.
wü - - ste.

ö - - ken.
wü - - ste.

Allegro.

poco a poco rit.

Gun - nar! Gos - - - - -
Gun - nar! Jüng - - - - -

Gun - nar! Gos - - - - -
Gun - nar! Jüng - - - - -

Gun - nar! Gos - - - - -
Gun - nar! Jüng - - - - -

Gun - nar! Gos - - - - -
Gun - nar! Jüng - - - - -

poco a poco rit.

cresc.

IV.

Andante con moto. 𝅗𝅥 = 80.

se!
ling!

se!
ling!

se!
ling!

se!
ling!

Andante con moto.

f

mf

Mån - ga väg - gar öpp - na sig till grif - ten; Om bland dem du väl - jer käm - pens
Vie - le We - ge füh - ren nach dem Gra - be, wäh - lest du den Pfad des Strei - tes

mf

Mån - ga vä - gar öpp - na sig till grif - ten; Om bland dem du väl - jer käm - pens
Vie - le We - ge füh - ren nach dem Gra - be, wäh - lest du den Pfad des Strei - tes

mf

Mån - ga vä - gar öpp - na. sig till grif - ten; Om bland dem du väl - jer käm - pens
Vie - le We - ge füh - ren nach dem Gra - be, wäh - lest du den Pfad des Strei - tes

mf

Mån - ga vä - gar öpp - na sig till grif - ten; Om bland dem du väl - jer käm - pens
Vie - le We - ge füh - ren nach dem Gra - be, wäh - lest du den Pfad des Strei - tes

Sälf - - - tet
La - - - be

Trött och en - sam,
To - des - mü - de,

Trött och en - sam,
To - des - mü - de,

Trött och ensam
Trött och ensam

ensam Kämpe
mü - - - de. Schutz und Wehr des Schwachen

mf dolce

Och ju him - len
Und je hö - her

lyf - te sköld till värn för den - na verl - dens små,
leihn, al - lein der Mann den Schild er - ho - bet, al - lein der Mann den

för den - na verl - dens små,
den Schild er - ho - - bet,

De sto tyng - re
da sto schwe - rer

stig, Ge - nom
aus, durch der

stig, Ge - nom o - ro, qval och hår - da skif - - - ten
aus, führt er dor - nen - - voll und oh - ne La - - - be,

stig, Ge - nom o - - ro, qval och hår - da
aus, führt er dor - - nen - - voll und oh - ne,

stig, Ge - nom o - ro, qval och hår - da skif - - - - ten
aus, führt er dor - nen - voll und oh - - ne La - - - - - be,

tvif - lets töc - ken för han dig. Trött och en - sam,
Zwei - fel Ne - bel, Weh und Graus. To - des - mü - de,

för han dig. Trött och en - sam, Trött och en - sam,
oh - ne La - - - - be. To - des - mü - de, to - des - mü - de,

skif - - ten för han dig. Trött och en - - - - sam,
oh - ne La - - - - be. To - des - mü - - - - de,

för han dig. Trött och
oh - ne La - - - - be. To - des -

Trött och en_sam
to_des_mü_de

Trött och en_sam
to_des_mü_de

f Käm_pe i sitt blod den man, som *f*
Schutz und Wehr den Schwachen zu ver_

en_ _ _ sam *f* Käm_pe i sitt blod den man, som lyf_te *f* sköld till
mü_ _ _ de, Schutz und Wehr den Schwachen zu ver_ _leih'n, al_ _lein der

pp *fz* *fz* *f*

f

mf dolce
Och ju him_len när_ma_re hans syf_ _ _te, De_sto
Und je hö_her er_ gen_ Him_mel strebt, de_sto

De_sto tyng_re fjät han
De_sto schwe_rer wird die

p
lyf_te sköld till värn för den_na verl_dens små,_ De_sto
leih'n, al_lein der Mann den Schild er_ _he_bet, al_ _lein der Mann den

p
värn för den_na verl_dens små, De_sto tyng_re
Mann den Schild er_he_ _ _bet, de_sto schwe_rer

p

f

stig, Ge - nom
aus, durch der

f

stig, Ge - nom o - ro, qval och hår - da skif - - - ten
aus, führt er dor - nen - - voll und oh - ne La - - - be,

f

stig, Ge - nom o - - ro, qval och hår - da
aus, führt er dor - - nen - - voll und oh - ne,

f

stig, Ge - nom o - ro, qval och hår - da skif - - - ten
aus, führt er dor - nen - voll und oh - - ne La - - - - be,

mf f

p

tvif - lets töe - ken för han dig. Trött och en - sam,
Zwei - fel Ne - bel, Weh und Graus. To - des - mü - de,

mf p

för — han — dig. Trött och en - sam, Trött och en - sam,
oh - ne La - - - - be. To - des - mü - de, to - des - mü - de,

mf

skif - - ten för han dig. Trött och en - - - sam,
oh - ne La - - - - be. To - des - mü - - - de,

mf

för — han — dig. Trött och
oh - ne La - - - - be. To - des -

pp mf mf

Trött och en_sam
to_des_mü_de
Trött och en_sam
to_des_mü_de
Käm_pe i sitt blod den man, som
Schutz und Wehr den Schwachen zu ver_
en_ _sam Käm_pe i sitt blod den man, som lyf_te sköld till
mü_ _ _de, Schutz und Wehr den Schwachen zu ver_ _leih'n, al_ _lein der
Och ju him_len när_ma_re hans syf_ _ _te, De_sto
Und je hö_her er_ gen_ Him_mel strebt, de_sto
De_sto tyng_re fjät han
De_sto schwe_rer wird die
lyf_te sköld till värn för den_na verl_dens små,_ De_sto
leih'n, al_lein der Mann den Schild er_ _he_bet, al_ _lein der Mann den
värn för den_na verl_dens små, De_sto tyng_re
Mann den Schild er_he_ _ _bet, de_sto schwe_rer

tyng - re fjät han må - ste gå.
schwe - rer wird die Wandrung sein.
Är du di - na
Bist du treu ge -

må - ste gå. Dock, du gos - se, Är du di - na
Wan - drung sein. A - ber Jüng - ling, bist du treu ge -

tyng - re fjät. Dock, du gos - se, Är du di - na
Schild er - hebt. A - ber Jüng - ling, bist du treu ge -

fjät han må - ste gå. Är du di - na
wird die Wan - drung sein. Bist du treu ge -

bä - sta dröm - mar tro - gen, Å - ter ser dig huldran någon gång,
blie - ben dei - nen Träu - men, wirst die El - fen - maid du wie - der - seh'n,

bä - sta dröm - mar tro - gen, Å - ter ser dig huldran någon gång,
blie - ben dei - nen Träu - men, wirst die El - fen - maid du wie - der - seh'n,

bä - sta dröm - mar tro - gen, Å - ter ser dig hul - dran någon gång,
blie - ben dei - nen Träu - men, wirst die El - fen - maid du wie - der - seh'n,

bä - sta dröm - mar tro - gen, Å - ter ser dig hul - dran någon gång,
blie - ben dei - nen Träu - men, wirst die El - fen - maid du wie - der - seh'n,

Le-ker med dig, som I lekt i sko-gen, Sjun-ger för
mit ihr spie-len unter grünen Bäu-men, ih-rer Ru-nen-

Le-ker med dig, som I lekt i sko-gen, Sjun-ger för
mit ihr spie-len unter grünen Bäu-men, ih-rer Ru-nen-

Le-ker med dig, som I lekt i sko-gen, Sjun-ger för
mit ihr spie len unter grünen Bäu-men, ih-rer Ru-nen-

Le-ker med dig, som I lekt i sko-gen, Sjun-ger för
mit ihr, mit ihr spie-len unter grünen Bäu-men, ih-rer Ru-nen-

dig tröst-lig ru-no-sång, Öpp-nar för
lie-der Trost ver-ste-hen, Öff-nen wird

dig tröst-lig ru-no-sång, Öpp-nar för dig, Öpp-nar för
lie-der Trost ver-ste-hen, Öff-nen wird sie, öff-nen wird

dig tröst-lig ru-no-sång, Öpp-nar för dig, Öpp-nar för
lie-der Trost ver-ste-hen, Öff-nen wird sie, öff-nen wird

dig tröst-lig ru-no-sång, Öpp-nar för dig, Öpp-nar för
lie-der Trost ver-ste-hen, Öff-nen wird sie, öff-nen wird

cresc. cresc. f

dig Di-na barn--doms-minnens blom-ster går---dar, När från strid du
Sie dei-ner Kind--heits-mär-chen Blu-men-gar---ten, wann du hin dich

cresc. f

dig Di-na barn--doms-minnens blom-ster går---dar, När från strid du
Sie dei-ner Kind--heits-mär-chen Blu-men-gar---ten, wann du hin dich

cresc. f

dig Di-na barn--doms-minnens blom-ster går---dar, När från strid du
Sie dei-ner Kind--heits-mär-chen Blu-men-gar---ten, wann du hin dich

cresc. f

dig Di-na barn--doms-minnens blom-ster går---dar, När från strid du
Sie dei-ner Kind--heits-mär-chen Blu-men-gar---ten, wann du hin dich

f

läng-tar dit i--gen,——— Der på I--da--val-len Nornan vår---
sehnst aus Streit und Qual,——— wo die Nor-nen— gold-ne Ta-feln war---

f

läng-tar dit i--gen,——— Der på I--da--val-len Nornan vår---
sehnst aus Streit und Qual,——— wo die Nor-nen gold-ne Ta-feln war---

f

läng-tar dit i--gen,——— Der på I--da--val-len Nornan vår---
sehnst aus Streit und Qual,——— wo die Nor-nen gold-ne Ta-feln war---

f

läng-tar dit i--gen, Der på I-da--val-len Nor-nan— vår---
sehnst aus Streit und Qual, wo die Nor-nen gold-ne Ta--feln— war---

f 3 3

ff

dar Mor-gon-lif--vets gyll-ne taf-lor än, Der på I-da-
ten seit der Schöp--fungs-zeit in I-da-thal, wo die Nor-nen

ff

dar Mor-gon-lif--vets gyll-ne taf-lor än, Der på I-da-
ten seit der Schöp--fungs-zeit in I-da-thal, wo die Nor-nen

ff

dar Mor-gon-lif--vets gyll-ne taf-lor än, Der på I-da-
ten seit der Schöp--fungs-zeit in I-da-thal, wo die Nor-nen

ff

dar Mor-gon-lif--vets gyll-ne taf-lor än, Der på I-da-val-
ten seit der Schöp--fungs-zeit in I-da-thal, wo die Nor-nen gold-

ff

val--len Nor--nan vår-dar Mor-gon-lif--vets gyll---ne
gold---ne Ta--feln war-ten seit der Schöp-fungs---zeit in

val--len Nor--nan vår-dar Mor-gon-lif--vets gyll---ne
gold---ne Ta--feln war-ten seit der Schöp-fungs---zeit in

val--len Nor--nan vår-dar Mor-gon-lif--vets gyll---ne
gold---ne Ta--feln war-ten seit der Schöp-fungs---zeit in

len Nor--nan vår-dar Mor-gon-lif--vets gyll---ne
ne Ta--feln war-ten seit der Schöp-fungs---zeit in

taf - - - - - lor än.
I - - - - - da - - thal.

taf - - - - - lor än.
I - - - - - da - - thal.

taf - - - - - lor än.
I - - - - - da - - thal.

taf - - - - - lor än.
I - - - - - da - - thal.

dim.

p

Ped. *